

PARLAMENT ALUMNAT DE PRIMÀRIA. SETMANA CULTURAL 2022

“Cada part d’aquesta terra és sagrada per al meu poble”.

Aquesta afirmació contenen que la va dir ja el gran cap indígena Seattle als conqueridors de les seues terres per allà l’any 1854. Fa 168 anys d’això.

Fa un munt d’anys. I aquesta gent, que era molt sabuda, ja sabia que calia tindre cura del seu entorn per a poder sobreviure. Agafar de la natura tan sols allò que necessitaven, respectar el seu temps, la seua diversitat i ser agraïts i agraïdes amb allò que cada dia els dóna.

Eren molt conscients, i el dia que es van reunir els indis de la tribu de Seattle amb el president dels Estats Units d’Amèrica quan els intentaven comprar el seu territori, els ho van intentar fer entendre. La terra no té preu, no es pot comprar la terra on naix la vida, ni l’aire que respires, ni el cel que veus, ni l’aigua que corre baix els teus peus. Per a ells, no els podien comprar a la seua mare.

Joy Harjo, una indígena de la nació muskogui, va reflectir aquest pensament en un bell poema:

Recorda la terra, de la qual tu n’ets la pell:

Terra roja, terra negra, terra groga, terra blanca,

Terra marró, tots som terra.

Recorda les plantes, els arbres, la vida animal, tots tenen

Les seues tribus, les seues famílies i també les seues històries.

Parla’ls, escolta’ls. Són poemes vivents.

Recorda el vent. Recorda la seua veu, que coneix

L’origen de l’univers.

Recorda que tu ets totes les persones

I totes les persones són tu.

Recorda que tu ets aquest univers

I aquest univers ets tu.

Recorda que tot es mou, tot creix, tot ets tu.

Recorda que la llengua ve d’ací

Recorda la dansa que és la llengua, que és la vida

Recorda.

Malauradament, els nous americans no van entendre aquestes sàvies paraules, i es van deixar arrossegar pel poder i les riqueses pensant, que si de cas passava alguna cosa, seria d’ací a molts anys i ells i elles no ho veurien.

Avui dia continua aquest pensament, i estem veient els seus efectes devastadors: contaminació, desastres naturals, esgotament dels recursos, desaparició de pobles i cultures, etc.

Per això ens hem reunit avui xiquets i xiquetes de la Comarcal, per a reivindicar en aquesta Setmana Cultural la nostra responsabilitat i compromís amb el medi ambient. Perquè nosaltres sí que hem escoltat les paraules del gran cap Seattle i tenim molt clar que allò que esdevé a la terra, esdevé als fills i filles de la terra. Que no vol dir altra que allò que li passe a la natura, ens passarà a nosaltres després.

Gaudim totes i tots plegats d'aquests dies en convivència i mostrem al món que els canvis, per petits que siguin, són possibles.

Moltes gràcies!

PARLAMENT ALUMNAT DE SECUNDÀRIA: SETMANA CULTURAL JOAN FUSTER

Inaugurem la **Setmana Cultural del curs 2021-2022** reivindicant la figura cabdal de **Joan Fuster**. Enguany l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i altres institucions culturals de tot el país han volgut celebrar el centenari de l'assagista de Sueca amb un fum d'activitats culturals i literàries basades en els seus textos. La Nostra Escola Comarcal no podia fer una altra cosa que sumar-se a aquesta importantíssima iniciativa d'homenatge a un dels intel·lectuals que més ha reflexionat sobre el PAÍS, amb majúscules, sobre la cultura que compartim 12 milions de persones de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, i la llengua vehicular que ens uneix a totes i tots.

Ara que el feixisme s'ha tret la mascareta, de manera literal i figurada, cal recordar que aquelles persones, com Joan Fuster, que van lluitar pacíficament a través de la lletra impresa per tombar la dictadura franquista i recuperar la democràcia i les llibertats civils usurpades pel totalitarisme, van patir persecució política i van posar en perill la seua integritat física: no debades, encara no s'ha fet justícia respecte als atemptats frustrats en la casa de Joan Fuster (carrer Sant Josep, número 10, a Sueca) l'11 de setembre de 1981.

Aquells treballadors i treballadores de la cultura, compromesos amb el seu temps i el seu país, cal reivindicar-los i rellegir-los, ja que és el millor homenatge que els podem fer. Per tant, hem de visitar els aforismes de Fuster; eixos tuits que escrivia quan encara no existien xarxes socials ni internet.

És per això que volíem aprofitar l'oportunitat per a felicitar les nostres companyes de 3r d'ESO: Mireia Saragossà i Adriana Pérez, per haver guanyat el Concurs literari d'aforismes de Joan Fuster, organitzat per Guaix-Escola Valenciana. Es mereixen un fort aplaudiment.

Mireia i Adriana han proposat una sèrie de reflexions i pensaments sobre dos aforismes que il·lustren perfectament la cosmovisió fusteriana: "Temeu l'home d'un sol periòdic" i "Les persones felices no tenen memòria". L'heterodòxia, la consciència crítica, l'anàlisi quotidià i la diversitat ideològica són valors que necessàriament han de representar els ciutadans i ciutadanes lliures del segle XXI.

Perquè **Nosaltres els valencians**, estem "**causant-nos**" d'esperar. Estem farts de discutir sobre **El blau de la senyera** i quin és el millor **Combustible per a falles**. Ha arribat el moment de la veritat, o **Ara o mai**.